

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS KENDELSE
(enedommer)
18. juni 2013

Sag F-114/11

**João Manuel Rodrigues Regalo Corrêa
mod
Europa-Parlamentet**

»Personalesag — løn — familieydelse — uddannelsestillæg — betingelser for ydelse — fradrag af et tillæg af samme art, der modtages fra anden side — sagen retligt ugrundet«

Angående: Søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, der finder anvendelse på Euratom-traktaten i henhold til denne traktats artikel 106A, hvorunder João Manuel Rodrigues Regalo Corrêa har nedlagt påstand dels om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse om at fratække den økonomiske støtte, der udbetales til hans søn af Centre de documentation et de l'information sur l'enseignement supérieur du Grand-Duché de Luxembourg (herefter »Cedies«), i det vedtægtsbestemte uddannelsestillæg, der ydes tjenestemanden, dels om annullation af Parlamentets afgørelse om at foretage tilbagesøgning af det fejlagtigt udbetalte beløb.

Udfald: Sagen afvises som åbenbart retligt ugrundet. Rodrigues Regalo Corrêa bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd — løn — familietillæg — uddannelsestillæg — betingelser for anvendelse af antikumulationsbestemmelsen i vedtægtens artikel 67, stk. 2, i tilfælde af udbetaling fra anden side af tillæg af samme art — anvendelse på den luxembourgske økonomiske støtte til studerende — lovlig [Tjenestemandsvedtægten, art. 67, stk. 1, litra c), og art. 2]

2. Tjenestemænd — løn — familietillæg — nationale tillæg — antikumulationsregel (Tjenestemandsvedtægten, art. 67, stk. 2; bilag VII, art. 1-3)

1. Kun tillæg, som er sammenlignelige og har samme formål, udgør »tillæg af samme art« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i antikumulationsreglen i vedtægtens artikel 67, stk. 2, vedrørende familietillæg. Det afgørende kriterium for, om et tillæg er af samme art, er det formål, der forfølges med de pågældende tillæg.

I denne forbindelse har det uddannelsestillæg, der er fastsat i vedtægtens artikel 67, stk. 1, litra c), og den luxembourgske økonomiske støtte, der ydes i form af stipendier og lån, som har til formål at give de studerende en økonomisk støtte med henblik på at gøre det muligt for dem at betale deres

studieudgifter og deres underhold i forbindelse med gennemførelsen af deres studier, samme formål, idet de tilsigter at bidrage til skoleudgifterne for det barn, som tjenestemanden har forsørgerpligt over for.

Denne konklusion kan ikke afkræftes af den omstændighed, at modtagerne af de to ydelser ikke er de samme. Den omstændighed, at det vedtægtsbestemte tillæg tildeles tjenestemanden, og at den nationale ydelse oppebæres af barnet eller formelt tildeles dette, er nemlig ikke afgørende med henblik på at vurdere, om disse ydelser er af samme art som omhandlet i vedtægtens artikel 67, stk. 2. Det er heller ikke afgørende, at den nationale ydelse tildeles på grundlag af bopæl på det nationale område og derfor ikke er tilknyttet et ansættelsesforhold i modsætning til det vedtægtsbestemte uddannelsestillæg.

(jf. præmis 38-40)

Henvisning til:

Domstolen: 13. oktober 1977, sag 106/76, Gelders-Deboeck mod Kommissionen, præmis 16; sag 14/77, Emer-van den Branden mod Kommissionen, præmis 15; 18. december 2007, sag C-135/06 P, Weißenfels mod Parlamentet, præmis 89

Retten i Første Instans: 10. maj 1990, sag T-117/89, Sens mod Kommissionen, præmis 14; 11. juni 1996, sag T-147/95, Pavan mod Parlamentet, præmis 41

Personaleretten: 13. februar 2007, sag F-62/06, Guarneri mod Kommissionen, præmis 39, 40 og 42; 5. juni 2012, sag F-83/10, Giannakouris mod Kommissionen, præmis 37; 5. juni 2012, sag F-84/10, Chatzidoukakis mod Kommissionen, præmis 37

2. I henhold til vedtægtens artikel 67, stk. 2, skal tjenestemænd, der oppebærer familietillæg, meddele, hvilke tillæg af samme art de får fra anden side. Denne bestemmelse skal fortolkes således, at det tilkommer institutionerne at afgøre, om de tillæg, som tjenestemændene eller de ansatte har givet meddelelse om i henhold til den i bestemmelsen fastsatte forpligtelse, er af samme art som de familietillæg, der modtages i henhold til artikel 1, 2 og 3 i bilag VII til vedtægten.

(jf. præmis 55 og 56)

Henvisning til:

Retten i Første Instans: 6. marts 1996, sag T-141/95, Schelbeck mod Parlamentet, præmis 38 og 39